మాగాడు

– అత్తలూరి విజయలక్ష్మి

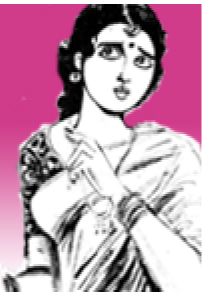

(గత సంచిక తరువాయి)

21 వ భాగం

"నువ్వు స్నానం చేసి రెడి అవు తేజా! బ్రేక్ ఫాస్ట్ చేసి మనం వేన్యుకి వెళదాం నిన్ను డ్రాప్ చేసి నేను ఆఫీస్ కి వెళ్తాను" అన్నాడు అజయ్ ..

నా కళ్ళ ముందు ప్రియాంక దేవలోకం నుంచి దిగివచ్చిన దేవతలా కదలాడుతుంటే అన్యమనస్కంగా ఉన్న నేను, అజయ్ మాటలతో ఉలిక్కిపడి తడబడుతూ "అ.. అలాగే అన్నాను. "

"రా! నీకు బాత్రూం చూపిస్తాను." యాంత్రికంగా అజయ్ ని అనుసరించాను.

స్నానం , రెడీ అయి వచ్చేసరికి డైనింగ్ టేబుల్ దగ్గర కూర్చున్న అజయ్ " రా తేజా! బ్రేక్ ఫాస్ట్ చేద్దాం" అంటూ పిలిచాడు. మొహమాటంగా, అడుగులో అడుగు వేస్తూ నడిచి వెళ్లి కుర్చీలో చివరికి అంచు దగ్గరగా కూర్చున్నాను .

" అంత మొహమాట పడకు ఫ్రీగా ఉండు " అన్నాడు అజయ్.

ఇడ్లి ప్లేట్ లో వేస్తున్న ఆమె చేతులని చూస్తున్నాను. పసుపు, కుంకుమ రంగరించి, గులాబీ రేకులు వేళ్ళ చివర అద్దినట్టు ఉన్నాయి. ఎర్రటి మట్టి గాజుల మధ్య మెరుస్తున్న బంగారు గాజులు, మణి కట్టు మీద ఆమె చేయి కదలికలకు అనుగుణంగా, లయ బద్ధంగా కదులుతూ గాలిలో సితార్ తీగలు మీటుతున్నట్టు ధ్వనిస్తున్నాయి.

" తినవోయ్" అజయ్ హెచ్చరికతో ఉలిక్కిపడ్డాను

" నీ శిష్యుడికి బాగా సిగ్గు, మొహమాటం ఉన్నట్టుంది అజయ్" నవ్వుతూ అందిప్రియాంక .

" కళాకారుడు కదా! కళాకారులంతా ఇలాగే ఉంటారేమో! " అన్నాడు అజయ్ ..

నా మొహంలోకి వెచ్చటి రక్తం పొంగుకు వచ్చినట్టు, సెగలు రాసాగాయి. మౌనంగా ఉండిపోయాను. ఆమె ముగ్గురి ప్లేట్స్ లో ఇడ్లి, చట్నీ పెట్టి, సాంబారు చిన్న, చిన్న బౌల్స్ లో వేసి ప్లేట్ ముందు పెట్టింది. అజయ్ పక్కన కుర్చీలో కూర్చుని స్పూన్ తో ఇడ్లి కట్ చేస్తూ అంది.

“ నీ పేరు మహాతేజా! తేజ అనే పేరు విన్నాను కానీ, మహాతేజ ఇప్పుడే వింటున్నాను. బాగుంది.. ఎక్కడ నేర్చుకున్నావు ఆర్ట్? “ ఎదురుగా కూర్చుని ఎంతో ఆసక్తిగా ఆమె అడుగుతుంటే సూటిగా ఆమె వైపు చూస్తూ సమాధానం చెప్పడానికి ఏదో బెదురు... భయం.

తలవంచుకుని కూర్చున్న నా కంటికి, చిలక పచ్చ చీర కుచ్చిళ్ళు జీరాడుతున్న ఆమె పాదాలు కనిపించాయి. పచ్చిక మీద కూర్చున్న కుందేళ్ళ జంటలా...అలల మీద తేలుతున్న కలువపూలలా..

“ అతను పుట్టుకతోటే కళాకారుడు.. “ నవ్వుతూ అన్నాడు అజయ్..

“ ఓ! నిజం“ అభినందనగా చూస్తూ అంది “ అయితే నీ పెయింటింగ్స్ చూడాలి.. సాయంత్రం చూపించు ఉన్నాయా నీ దగ్గర”

కళ్ళు ఇడ్లి ప్లేట్ వైపే ఉన్నాయి. చేత్తో చిన్నముక్క తుంచుకుని చట్నీలో అద్దుకుని నోట్లో పెట్టుకుంటూ తలూపాను . నోట్లో పెట్టుకుంటే మెత్తగా కరిగిపోతున్న ఇడ్లి, సాంబారు, చట్నీ రుచి.. వడ్డిస్తున్న ఆ చేతుల సౌందర్యం, తీయగా తేనె జాలువారుతున్నట్టున్న ఆమె స్వరం..నాకు తెలియకుండానే ఐదు ఇడ్లి తినేసాను. వాష్ బేసిన్ దగ్గరకు వెళ్ళి చేతులు కడుక్కుని రాగానే నా చేతికి కాఫీ కప్పు అందించింది. దేవతే స్వయంగా తన ప్రసాదం అందిస్తున్న భావన.

నాకేదో అవుతోంది. ఒక స్త్రీని చూస్తే ఇంత అలజడి చెలరేగుతుందని తెలిస్తే, అసలు ఆమెని కళ్ళెత్తి చూసేవాడిని కాదు. కానీ విరితోట నడిచి వస్తే, దాటుకుని ఎలా వెళ్ళడం! ఎంత ప్రయత్నించినా ఆమె మీద నుంచి చూపులు మరల్చలేకపోతున్నాను .

అట్లా చూడడం తప్పే కాదు, ప్రమాదం అని నా అంతరాత్మ హెచ్చరిస్తూనే ఉంది.. కానీ చూడకుండా ఉండలేకపోతున్నాను.   ఈ అనుభూతి కొత్తగా ఉంది. ఎన్నడూ ఎరుగని విచిత్రమైన స్పందనలు హృదయంలో. ఆమె దగ్గరకు వస్తే ఓ పరిమళం ఉక్కిరి, బిక్కిరి చేస్తోంది. ఆమె నడుస్తున్నా, మాట్లాడుతున్నా, నవ్వుతున్నా అన్ని భంగిమల్లో ఆమె ఓ అద్భుతంలా అనిపిస్తోంది. నా కళ్ళ ముందు కొన్ని వేల ఇంద్ర ధనుస్సులు విరుస్తున్నట్టు, చెవుల్లో ఎవరో చాలా శ్రావ్యంగా, మధురంగా శంఖం ఊదుతున్నట్టు, వందల రకాల పూల వనంలో విహరిస్తున్నట్టూ అనిపిస్తోంది.

కాఫీ తాగడం పూర్తి అయాక అడిగాడు అజయ్ " వెళదామా! " అసంకల్పితంగా తల ఊపాను. నాకిప్పుడు దేని మీదా ఆసక్తి లేదు.. నా మనసులో కొన్ని క్షణాల్లోనే చెదరని, చెరగని చిత్రంలా ఆమె నిలిచిపోయింది. నా చేతి వ్రేళ్ళు ఆమె అందాలని చిత్రించడానికి తహ, తహలాడుతున్నాయి. ప్రపంచంలోని అందాలన్నీ నా ముందు కుప్పపోసినట్టున్న ఈ బొమ్మ ముందు ఇంక ఏ బొమ్మ పనికివస్తుంది అనిపిస్తోంది.

బలవంతంగా బ్యాగ్ తీసుకుని అజయ్ వైపు నడిచాను. దగ్గరగా వచ్చి చేయి అందిస్తూ " ఆల్ ద బెస్ట్ " అంది ఆమె.

త్రుళ్ళి పడ్డాను.. అణువణువూ ఉద్వేగంతో వణికింది. ఆమె యాదాలాపంగా చాచిన ఆ చేతిని తాకాలన్నా, నా గుండె భయంతో వేగంగా కొట్టుకోసాగింది. ఆమెని తాకితే ఎక్కడ ఏ మచ్చ పడుతుందో అన్నంత సుకుమారంగా ఉన్న లతాంగి.. ఎలా తాకడం! అంటీ, అంటనట్టు తాకి "థాంక్స్" అన్నాను.

" ప్రియా! నీకు ఆర్ట్ ఎగ్జిబిషన్ చూడాలని ఇంట్రెస్ట్ ఏమన్నా ఉందా!" అడిగాడు అజయ్.

"లేదు.. చూస్తే కొనేస్తా.. ఆ తరవాత నువ్వు తిడతావు గోడలు కనిపించకుండా ఈ పెయింటింగ్స్ ఏంటి అని " అంది నవ్వుతూ..

"తనకి ఆర్ట్ అంటే చాలా ఇష్టం... చూసావుగా ఎన్ని ఉన్నాయో " అజయ్ నన్ను ఉద్దేశించి చెప్తూ తలెత్తి గోడల వైపు చూపించాడు.

అప్పుడు చూసాను తలెత్తి. గోడల నిండా అందమైన పెయింటింగ్స్. అంతవరకు చూడలేదు. " ఆమెనే ప్రాణం వచ్చిన రవివర్మ చిత్రంలా కళ్ళ ముందు కనిపిస్తుంటే నేను ఇవన్నీ ఎలా చూస్తాను" .

" ఆర్గనైజర్స్ కి ఫోన్ చేసి వెళ్ళండి.. అక్కడ తెలిసిన వాళ్ళు ఎవరూ లేకపోతే ఎలా?" అంది ప్రియ.

" ఓ కరెక్ట్ ... మర్చిపోయాను. ఏది నీ దగ్గర ఉన్న నెంబర్ ఇవ్వు" అడిగాడు అజయ్ మొబైల్ తీసుకుని. నేను నా ప్యాంట్ జేబులో పెట్టుకున్న చిన్న పాకెట్ డైరీ తీసి, అందులో ఉన్న నెంబర్ చెప్పాను. వెంటనే అవతల వ్యక్తి ఆన్సర్ చేసాడు. తేజ వివరాలు చెప్పి అతన్ని తను ఆడిటోరియం కి తీసుకువస్తున్నట్టు చెప్పాడు.

అతను కన్నడ కలిసిన తెలుగులో చెప్పాడు. నా ఫోటో తీసుకుని పిక్ అప్ చేసుకోడానికి ఉదయం స్టేషన్ కి వెళ్లానని, నేను కనిపించలేదని చెప్పి పదే, పదే కలిగిన అసౌకర్యానికి క్షమించమని అడుగుతూ, నా రాకకోసం

ఎదురుచూస్తూ ఉంటానని చెప్పాడు. ఫోన్ డిస్కనెక్ట్ చేసి, నా భుజం చుట్టూ చేయి వేసి, ప్రియకి బై చెప్పి బయటకు నడిచాడు అజయ్.

నాకు హటాత్తుగా గుర్తుకొచ్చింది నా లగేజ్ తీసుకోవాలి కదా అని. గరాజ్ లోంచి కారు తీస్తున్న అజయ్ తో అన్నా " నా లగేజ్..."

" నీ అకామడేషన్ కన్ ఫర్మ్ అయాక తీసుకు వెళ్ళు.. అక్కడ ఎక్కడ పెట్టుకుంటావు?"

ఆ మాట కోసమే ఎదురు చూస్తున్నట్టు 'సరేనండి' అంటూ కారు డోర్ తీసుకుని గబుక్కున ఎక్కేసాను.

కారు రోడ్డు ఎక్కగానే, ఆమె గేటు మూసి వెళ్ళిపోవడం సైడ్ మిర్రర్ లో నుంచి గమనించాను.

అదృశ్యం అవుతున్న చందమామలా అనిపించింది.

" ఇదే మొదటిసారా నీ ఆర్ట్ ప్రదర్శనకి పెట్టడం.." అడిగాడు అజయ్.

" లేదు.. మొదటిసారి విశాఖపట్నం లో, రెండోసారి హైదరాబాద్ కళాభవన్ లో.. ఇది మూడోసారి"

" ఓ! నిజమా! మరి అడిగేవరకు చెప్పవేం? నువ్వెక్కడ దొరికావయ్యా బాబూ! రూపాయి టాలెంట్ ఉంటే వందరూపాయల బిల్డ్ అప్ ఇస్తున్నారు ఈ రోజుల్లో. నీకింత మొహమాటం ఏంటి? " అన్నాడు మనస్ఫూర్తిగా అభినందిస్తూ..

" థాంక్ యు" ఇబ్బందిగా నవ్వి చెప్పాను. కుడి చేత్తో స్టీరింగ్ పట్టుకుని ఎడం చేత్తో నా భుజం తట్టి " బి కాన్ఫిడెంట్ " అన్నాడు.

ఆ ఆత్మీయతకి నా హృదయంచిత్రంగా స్పందించింది.. జల,జల రాలుతున్న పొగడపూల చెట్టు కింద నిలబడిన ఫీలింగ్.

ఆడిటోరియం సమీపించింది కారు. గేటు దగ్గరే ఎదురుచూస్తున్నాడు ఆర్గనైజర్. నమస్కారాలు పెడుతూ మళ్ళీ ఉదయం జరిగిన అసౌకర్యానికి క్షమార్పణలు చెబుతూ, 'నా పేరు నటరాజ్' అంటూ తనని, తాను పరిచయం చేసుకుని " రండి, రండి " అంటూ మర్యాదగా ఆహ్వానించాడు.

" నేను ఆఫీస్ కి వెళ్ళాలి... అతనికి బెంగుళూరు కొత్త ప్రదేశం.. ప్లీజ్ టేక్ కేర్ ఆఫ్ హిమ్" అని చెప్పి నా తో "ఈ ఈవినింగ్ నేను వస్తాను పిక్ అప్ చేసుకుంటాను " అని చెప్పి సెలవు తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు అజయ్ .

" రండి సార్" అంటూ నటరాజ్ లోపలికి దారి తీస్తుంటే పరిసరాలను గమనిస్తూ అతణ్ణి అనుసరించాను. అంత పెద్ద హాలు, అక్కడి ఏర్పాట్లు చూస్తుంటే కొంచెం బెరుకుగా అనిపించింది. కానీ నటరాజ్ తన కలివిడితనంతో నాలోని బెరుకును అతి కొద్ది నిమిషాల్లో పోగొట్టాడు. నా కోసం గెస్ట్ హౌస్ ఏర్పాటు చేశామని, ఎక్కడికి వెళ్ళాలన్నా, వెహికల్ కూడా ఉందని చెప్పడంతో నా మనసుకి కొంచెం ఊరట కలిగింది. ఉన్నట్టుండి నేను చాలా ఎత్తుకి ఎదిగినట్టు కొంచెం గర్వంగా అనిపించింది. ఉదయం నన్ను రిసీవ్ చేసుకోడానికి ఎవరూ రాకపోవడం వల్ల అజయ్ కి శ్రమ ఇవ్వాల్సి వచ్చిందని, వాళ్ళింటికి వెళ్ళాల్సి వచ్చిందని చెప్పాను .

"మీకు కలిగిన అసౌకర్యానికి చింతిస్తున్నాను. మన్నించండి. ఇక అలా జరగదు. మీరు ఉన్న మూడు రోజులు మీకు కొంచెం కూడా ఇబ్బంది లేకుండా చూసుకునే పూచీ నాది" అన్నాడు నటరాజ్.

కాఫీ, బిస్కట్స్ అందించాడు. "వద్దు నేను టిఫిన్ తినేసి వచ్చాను" అని మృదువుగా తిరస్కరించాను .

విశాలమైన హాల్లోకి తీసుకుని వెళ్ళాడు నటరాజ్. లోపల అడుగుపెట్టగానే నిలువెత్తు పెయింటింగ్.. వీణ వాయిస్తున్న సరస్వతి, చిన్ని కృష్ణుడితో యశోద ఎంతో అందంగా, ఆకర్షణీయంగా హృదయాన్ని దోచేలా కనిపించాయి. అవి చూడగానే మనసులోనే నమస్కరించాడు. సూర్య మాటలు గుర్తొచ్చాయి. దేవతలను ఎవరూ చూడలేదు. సరస్వతి ఎలా ఉంటుందో, మహాలక్ష్మి ఎలా ఉంటుందో కృష్ణుడు ఎలా ఉంటాడో, ఎవరికీ తెలియదు. కానీ ఇలా ఉంటారని ఆ మహానుభావుడే చూపించాడు.. ఆయనే రవివర్మ. ఇప్పుడు ఆ రవి వర్మ చిత్రాలు చూస్తుంటే అణువణువూ పులకించిపోతోంది.

'రవివర్మ అంటే చిత్రకారులందరికీ గాడ్ ఫాదర్ ' అన్నాడు సూర్యే. అక్కడ చిత్రాలు చూస్తోంటే నా మనసులో నుంచి ప్రియాంక కొంచెం పక్కకి జరిగి, సూర్య వచ్చేసాడు. ప్రతి అంగుళం, అందమైన చిత్రాలతో అలంకరించారు. ఆ చిత్రాలు చూస్తుంటే సూర్య మాటలు, అతని నవ్వు ప్రతిక్షణం నన్ను పలకరిస్తూ, ఒక విధమైన ఆహ్లాదాన్ని కలిగించసాగాయి. గ్యాలరీలో అలంకరించిన చిత్రాలు చూడడంలో మునిగాను .

పొడుగాటి టేబుల్స్ మీద, మొత్తం దేశంలోని ప్రముఖ చిత్రకారుల చిత్రాలు కనువిందు చేస్తున్నాయి. కొందరు వర్ధమాన చిత్రకారులు స్వయంగా వచ్చి పర్యవేక్షించుకుంటున్నారు. దగ్గరగా వెళ్ళి ఒక్కో చిత్రం చూడసాగాను .

ఒక వైపు బాగా దగ్గర, దగ్గరగా కొన్ని బ్లాకు అండ్ వైట్ చిత్రాలు. అవి చూస్తూ కింది భాగంలో ఉన్న పేర్లు చూస్తుంటే నాకు ఒళ్ళంతా చెమటలు పట్టేసింది. మరింత దగ్గరగా వెళ్ళి రెప్పవాల్చకుండా చూడసాగాను . ఎందరో పెద్ద, పెద్ద చిత్రకారుల పేర్లు చూస్తుంటే గుండె దడ, దడ లాడింది. వీళ్ళపేర్లు తలచుకోవాలంటేనే భయం. అలాంటిది వారి

చిత్రాలతో పాటు, విశాలమైన గోడ మీద ఒక పక్కగా ఉన్న నా చిత్రం చూస్తుంటే ఆనందంతో గంతులేయాలి అనిపించింది.

ఆర్గనైజర్ భోజనం ఏర్పాటు చేసాడు. సాయంత్రం అయిదు వరకూ ప్రదర్శన కొనసాగింది. పదకొండు గంటల నుంచి చాలా మంది వచ్చారు. కొందరు కొన్ని చిత్రాలు కొన్నారు. నేను ఈ ప్రదర్శన కోసం ప్రత్యేకంగా వేసిన చిత్రం. హైదరాబాద్ లోని పాతబస్తీ లోని చిన్న, చిన్న, సన్నని సందుల్లో నివసిస్తున్న ప్రజల జీవనచిత్రం. “దాన్నే రియలిస్టిక్ థాట్” అంటారు అన్నాడు సూర్య.

సాయంత్రం ఆరు గంటలకి అజయ్ వచ్చి ఇంటికి తీసుకుని వెళ్ళాడు. నాకు అకామడేషన్ ఏర్పాటు చేయడంలో సంస్థ వారు చిన్న పొరపాటు చేయడంతో ఆ రాత్రి కూడా అజయ్ ఇంట్లోనే ఉండిపోవాల్సి వచ్చింది. నా పేరు మహాతేజ స్థానంలో మహోదయ అనే పేరు రాయడంతో కలకత్తా నుంచి వచ్చిన ఆర్టిస్ట్ మహోదయ ఆ రూమ్ ఆక్రమించుకున్నాడు. ఆయన ఇటీవల చాలా ప్రముఖ చిత్రకారుడుగా పేరు పొందాడు. ఆయన ప్రోటో కాల్ లో తేడా రావడం ఇష్టం లేని ఆర్గనైజర్ మరోసారి నాకు క్షమార్పణలు చెప్పి, రేపు ఉదయానికల్లా వేరే రూమ్ బుక్ చేస్తానని చెప్పాడు. నాకేం పెద్ద బాధ అనిపించలేదు. కారణం ప్రియాంకని మరికొంత సేపు చూడచ్చు.. ఆమె సమక్షంలో మరి కొన్ని గంటలు గడపచ్చు.

రాత్రి అయింది. నాకు గెస్ట్ రూమ్ ఇచ్చారు. మెత్తటి పరుపువేసిన మంచం, మెత్తటి బ్లాంకెట్.. నిశ్శబ్దంగా తిరుగుతున్న సీలింగ్ ఫ్యాన్.. నడుం వాల్చగానే, హాయిగా అనిపించింది. ఒక రేకుల షెడ్డులో , దడ ,దడ శబ్దం చేస్తూ తిరిగే పాత టేబుల్ ఫ్యాన్ దగ్గరగా, ఒక బొంత మీద నిత్యం యంత్రాల హోరుల మధ్య, కార్ఖానాలాంటి గదిలో పడుకునే నాకు , ఆ గది, ఆ చల్లదనం, ఏదో తెలియని పరిమళం ఎంతో ఆహ్లాదంగా అనిపించింది. ఆ బెడ్ మీద పడుకుని ప్రియాంక గురించి ఆలోచిస్తూ ఉంటే ఇంకా బాగుంది. మొదటిసారి జీవితం ఇంత బాగుంటుందా అనిపించింది. ఎటు చూసినా ఆమె రూపమే కనిపిస్తోంది.. నిద్రపట్టలేదు.. అలల మీద తేలుతున్న రెండు కలువలు. దిగ్గున లేచాను.

గబుక్కున మంచం దిగి, నా బ్యాగ్ లో నుంచి, రోల్ చేసి రబ్బరు బాండు చుట్టి పెట్టిన కాన్వాస్ తెరిచాను. రంగుల డబ్బాలు , కుంచె చేతిలోకి తీసుకున్నాను. పవిత్రమైన యజ్ఞం చేయడానికి కూర్చున్న సోమయాజిలా, దీర్ఘ తపస్సుకి కూర్చున్న మౌనిలా నిశ్శబ్దంగా చిత్రం గీయసాగాను. ఎప్పుడు పూర్తి చేసానో, ఎప్పుడు పడుకున్నానో కూడా నాకు తెలియదు.

తలుపు మీద దబా,దబ బాదుతోంటే మెలకువ వచ్చింది. కంగారుగా లేచి తలుపు తెరిచాను.

"బాప్ రే ఇంత మొద్దు నిద్రా! లే త్వరగా రెడీ అవు తేజా! నిన్ను ఆడిటోరియంలో డ్రాప్ చేసి నేను ఆఫీస్ కి వెళ్తాను." అజయ్ చెప్పాడు.

సిగ్గుపడుతూ తలూపాను . పది నిమిషాల్లో స్నానం చేసి రెడీ అయి వచ్చిన నన్ను చూసి ఆమె " గుడ్ మార్నింగ్" అంది హిమాలయాల మీద పూసిన నందివర్ధనం పూవులా నవ్వుతూ.

ఎంత సౌందర్యం! ఈ సౌందర్యం వర్ణించడానికి కవినైతే ఎంత బాగుండేది! అవును కవినైతే... నిరక్షరకుక్షిని.. కవినెలా అవుతాను! కానీ అవాలి. ఈ సౌందర్య రాశిని వర్ణించడానికి కవి అవాలి. ఈగీతల్లో, ఈ రంగుల్లో చెప్పలేని భావాలెన్నో అక్షరాలతో చెబితే ఎంత బాగుంటుంది! ఆమె పాదాల మీద వాలాయి నా చూపులు.

" అలల మీద తేలుతూ ప్రయాణం చేస్తున్న కలువలు... ఆమె చరణాలు " గొంతులోనే ఒదిగిపోయాయి. రాత్రంతా వేసిన బొమ్మ నగిషీలు చెక్కాలి. మరికొన్ని గంటల్లో నేను ఇక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోవాలి. ఇంక ఈ పాదాలు కనపడవు. ఈ నవ్వు వినపడదు. కానీ ఈ పరిమళం మాత్రం జీవితాంతం వెంటాడుతూనే ఉంటుంది. ఆమె నన్ను మర్చిపోతుంది.. కానీ నేను ఆమెని మర్చిపోలేను. ఎక్కడో చదివిన వాక్యాలు గుర్తొచ్చాయి. " నువ్వు నన్ను మర్చిపోయినా నేనది తప్పుగా భావించను... అది నీ హక్కు...నీ హక్కు " అవును అది ఆమె హక్కు.

" కమాన్ తేజా! ఏంటి ఆలోచిస్తున్నావు.. ఇవాళ నీ అదృష్టానికి పరీక్ష ..పద, పద" అజయ్ తొందర చేశాడు.

ఉలిక్కిపడి తలెత్తి ఆమె వైపు చూశాను . ఆమె మొహం నిండా నవ్వు . "ది హీవెన్ ఇన్ ఎ బిగ్ ఫ్లవర్. స్వర్గం నుంచి రాలిన ఒక అందమైన పుష్పం.. "ఆమె నవ్వుతుంటే కొన్ని వందల సువర్ణ పుష్పాల సౌరభాలు గుప్పుమని తాకిన అనుభూతి..

కదలడానికి మొరాయిస్తున్న కాలు బలవంతంగా కదిపాను .

ఆర్ట్ గ్యాలరీ లో అడుగుపెట్టినా, అడుగడుగునా ఆమె రూపమే! ప్రతి చిత్రంలో ఆమే.. తప్పు చేస్తున్న భావన ఒకవైపు... చేయకుండా ఉండలేని నిస్సహాయత ఒకవైపు. ఆమె వివాహిత.. ఆమె వివాహిత అంతరాత్మ హెచ్చరిస్తోంది.

అయితే ఏం? నేనేం తప్పు చేస్తున్నాను? అందాన్ని ఆరాధించడం తప్పు అవుతుందా!

మహాలక్ష్మి లాంటి అమ్మగారిని కూడా అలా ముగ్ధుడిని అయి చూస్తూ ఉండేవాడిని. ఆమెని చూసినప్పుడు అమ్మవారి పటం చూసినట్టు అనిపించేది. ఈమెని చూస్తుంటే గర్భగుడిలో దేవతని చూస్తున్నట్టు అనిపిస్తోంది. దేవతని ఆరాధించే హక్కు భక్తుడికి ఉండదా! ఆ హక్కు కాదనే వాళ్ళు ఎవరు?

ఆమెని కలిసిన వేళా విశేషం.. నా చిత్రానికి చాలా అభినందనలు వచ్చాయి. ఒకరిద్దరు దాని ఖరీదు అడిగారు అని కూడా చెప్పాడు నిర్వాహకుడు.

ఆ వార్త విన్నాక ఎగిరి గంతేయాలనిపించలేదు. ఆమె దగ్గరకు పరిగెత్తుకుని వెళ్లి ఆ కళ్ళల్లోకి చూస్తూ నా సంతోషాన్ని పంచుకోవాలనిపించింది.

ఆ వార్త తెలుసుకున్న అజయ్ " అద్భుతం తేజా! నాకు తెలుసు తప్పకుండా నీకు ఆఫర్ వస్తుందని.. యు ఆర్ ఏ బోర్నేడ్ ఆర్టిస్ట్. పదేసి వేలు ధర నిర్ణయించు" అన్నాడు.

ఇంట్లో అడుగుపెట్టగానే ఆమె నాకు షేక్ హ్యాండ్ ఇచ్చింది. " అభినందనలు తేజా! నీకోసం గులాబ్ జామ్ చేసాను" అంటూ చేయి వదలకుండా, ఎడం చేయి చాచి టేబుల్ మీద సిద్ధంగా పెట్టుకున్న గులాబ్ జామ్ బౌల్ అందించింది. అజయ్ చిరునవ్వుతో చూసాడు.

" మీక్కూడా" మరో కప్పు అజయ్ కి అందించింది..

"నీ నెక్స్ట్ ప్రోగ్రాం ఏంటి ?" అడిగాడు అజయ్.

ఉలిక్కిపడ్డాను. ఏముంది? వెళ్లిపోవాలి... ఈ స్వర్గం నుంచి వెళ్లిపోవాలి. చేతిలో బౌల్ వణికింది.. గొణిగినట్టు అన్నాను " వెళ్లిపోవాలి కదా!"

" సరే! రేపు బస్ లో వెళ్ళు. ఇవాళ డిన్నర్ కి బయటకు వెళ్దాం ప్రియా! నువ్వేం ప్రిపేర్ చేయకు "

" ష్యూర్ " భర్త ప్రపోజల్ కి అంగీకరించింది.

నాకు కేటాయించిన గదిలోకి వచ్చేసాను. . రాత్రంతా వేసిన బొమ్మ... గోడకి అలా ఉంది. కోనేటి నీటిలో జలకమాడుతున్న దేవకన్యలా, జీవం పోసుకున్న అందమైన ప్రతిమలా ఉంది బొమ్మ. ఆకుపచ్చ చీర కుచ్చిళ్ళు జీరాడుతున్న పాదాల వేళ్ళ గోళ్ళకి ఎరుపురంగు వేశాను. ఆ పాదాల మీద గులాబీ రేకులు చల్లుతున్నట్టు గులాబీ రంగుని బ్రష్ తో చిలకరించాను. అటూ, ఇటూ తూగుతున్న కలువలు సింబాలిక్ గా.. ఆమె పాదాలను గుర్తు తెచ్చేలా తీర్చిదిద్దాను. చెంపల మీద కెంపురంగు షేడ్ ... తుమ్మెద గుంపులా ఎగురుతున్నట్టు కేశాలు.. నగిషీలు దిద్దిన ఆ చిత్రం అపూర్వంగా, ఓ గంధర్వ కన్య వ్యాహ్యాళి కి వచ్చి కోనేటి గట్టు మీద కూర్చుని నీటి అలలతో ఆడుకుంటున్నట్టు. సంతృప్తిగానే కాదు, సంతోషం నిలువెల్లా పొంగిపోయింది.

ఎంతో జాగ్రత్తగా రెండు చేతులతో ఆ చిత్రం పట్టుకుని, గదిలో నుంచి బయటకు వచ్చాను .

భార్యా,భర్తలు సోఫాలో పక్క,పక్కన కూర్చుని నవ్వుతూ కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు.

అదిరే గుండెలు చిక్కబట్టుకుని వాళ్ళ దగ్గరకి నడిచాను. నా చేతిలో కాన్వాస్ చూస్తూ " ఏంటి తేజా! కొత్త బొమ్మ వేశావా!" అడిగాడు అజయ్. తల ఊపాను.

"ఏది చూపించు" కుతూహలంగా అంది ప్రియాంక.

భక్తిగా, దేవతకి పూలు అందిస్తున్నట్టు, రెండు చేతులతో జాగ్రత్తగా ఆమె చేతికి ఇచ్చాను .

" వావ్! బ్యూటిఫుల్... భలే వేశావే! ఎప్పుడు వేశావిది ?" ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

" రాత్రి... మీ కోసమే... మీకు గిఫ్ట్ "

" ఓ! థాంక్ యూ ...థాంక్ యు వెరీ మచ్.. సో స్వీట్ " ఆమె రకరకాలుగా తన ఆనందాన్ని వ్యక్తం చేస్తుంటే అలా చూస్తూ ఉండిపోయాను మాటలు రాని పసివాడిలా .

" చాలా బాగా వేశావు తేజా! రెండు పూటలు నీకు అన్నం పెట్టినందుకు మీ వదినకి లక్షణుడి భక్తిభావం ప్రదర్శించావు. సీతని రావణాసురుడు ఎత్తుకుని వెళ్ళిపోయాక, గరుత్మంతుడు ఆవిడ ఆభరణాలు చూపిస్తూ ఇది సీతదేనా, ఇది సీతదేనా అని హారాలు, కంకణాలు చూపిస్తుంటే నాకు తెలియదు అన్న లక్షణుడు మంజీరాలు చూపిస్తే మాత్రం అవును ఇవి సీతవే అన్నాడట. అంటే వదినగారి పాదాలు మాత్రమే చూసాడట లక్షణుడు. ఈ పాదాలు ఇంత అందంగా వేసావంటే నువ్వు లక్ష్మణుడు కాక మరేమవుతావు! "

అజయ్ మాటలతో మనసు కెలికినట్టు అయింది. నేరం చేసిన భావనతో గిల్టీగా తలవంచుకుని అక్కడినుంచి వెళ్తుంటే ప్రియాంక స్వరం వినిపించింది " త్వరగా రెడీ అవు తేజా! డిన్నర్ కి వెళదాం "

ఖరీదైన హోటల్ లో అడుగుపెడుతుంటే, అర్హత లేని భోగాలు ఎన్నో ఆయాచితంగా లభించినట్టు మనసు ఆనందంతో నాట్యం చేస్తోంది. వాళ్ళిద్దరూ ఒకవైపు, నేను ఒక వైపు కూర్చున్నాము టేబుల్ దగ్గర.. పల్చని వెలుతురు టేబుల్ మీద ఫోకస్ అవుతోంది. నాకు తెలియని, నేనేనాడు రుచి చూడని ఐటమ్స్ ఏవో ఆర్డర్ చేస్తున్నారు. నేను అదేమీ ఆస్వాదించే స్థితిలో లేను. నా ముందు ఒక మహత్తరమైన సౌందర్య శిల్పం ఉంది. ఆ సౌందర్యాన్ని కళ్ళ ద్వారా నా గుండెల్లో నిక్షిప్తం చేసుకునే ప్రయత్నం చేస్తున్నాను. కాలం ఎలా గడిచిందో నాకు స్పృహ లేదు.. వాళ్ళు ఏవో ప్రశ్నలు అడుగుతున్నారు. చాలా యాంత్రికంగా అనాసక్తంగా జవాబులు చెప్తున్నాను కానీ, నేను చెప్పే జవాబులు నాకే సంతృప్తి కరంగా లేవు.

అజయ్ నా వాలకం గమనించి "నువ్వు రాత్రంతా నిద్రపోకుండా బొమ్మ వేస్తూ కూర్చున్నావు .. అందుకే నిద్ర మత్తుతో ఉన్నావు. ఇంటికి వెళ్ళగానే పడుకో.. రేపు ఉదయం నీ ప్రయాణం ఉందిగా"అన్నాడు.

తలూపాను .

ఎదురుచూడని సమయం వచ్చింది. నేను ఇంక అక్కడి నుంచి వెళ్లిపోవాలి. కొంత విజయాన్ని, మరికొంత విరహాన్ని నా వెంట పెట్టుకుని, ఆమె దగ్గర సెలవు తీసుకున్నాను.

"మంచి, మంచి బొమ్మలు వేసి, గొప్ప చిత్రకారుడివి అవాలని విష్ చేస్తున్నాను" అంది మనసారా.

"థాంక్స్" అంటూ అజయ్ తో పాటు నా బ్యాగు, వస్తువులు తీసుకుని గేటు దాటుతూ, మరోసారి మా వెనకే వీడ్కోలు చెప్పడానికి గేటు వైపు వస్తున్న ఆమె వైపు చూసా. నవ్వుతున్న ఆమె మొహం లిప్తపాటు ఆ చూపుకి ముకుళించినట్టు అయింది. ఆమె కళ్ళల్లో "ఏంటి ఇలా చూస్తున్నాడు " అన్న భావన కనిపించింది. గిరుక్కున మొహం తిప్పుకుని కారులో కూర్చున్నాను . గుండె దడ, దడ లాడింది.

కారు బస్ డిపో వైపు సాగుతోంది. నా ఆలోచనలు ప్రియాంక చుట్టూ తిరుగుతున్నాయి. అజయ్ ఏదో చెబుతున్నాడు. అవేవి చెవిలోకి ఎక్కడం లేదు. ఇంక ఈమెని నేను చూడనా! ఆ ఒక్క ప్రశ్న నా మనసుని అతలాకుతలం చేస్తోంది.

డిపోలో దింపి, బస్ వచ్చిందాకా ఉండి బస్ ఎక్కిన తరవాత" జాగ్రత్త. ఇదిగో నా ఫోన్ నంబర్.. ఎప్పుడన్నా బెంగుళూరు వస్తే మా ఇంటికి తప్పకుండా రా. రావడం కాదు మా ఇంట్లోనే ఉండాలి నువ్వు. నీ పరిచయం అవడం మేము ఇద్దరం కూడా మా అదృష్టంగా భావిస్తున్నాం " హృదయపూర్వకంగా అన్నాడు అజయ్.

నా కళ్ళు ఆ అభిమానానికి, ఆత్మీయతకి చెమర్చాయి. చేతులు జోడించి సెలవు తీసుకున్నాను .

బస్ కదిలింది. నాకు అందులో నుంచి దూకేయాలని, పరిగెత్తుకుంటూ ఆమె దగ్గరికి వెళ్లి " నిన్ను విడిచి వెళ్ళలేను.. నీ పాదాల దగ్గర బానిసగా ఉండనివ్వు" అని ప్రాధేయపడాలని బలంగాఅనిపించింది. ఏదో వెలితి.. ఏదో కోల్పోయిన భావన. ఏం కోల్పోయాను ? తెలియడం లేదు. నిద్రలేచి ఆ దేవత మొహం చూసిన రెండు రోజులు ఎంత బాగా గడిచాయి! రేపటి నుంచి రోజు గడిచేదెలా!

పగలబడి నవ్వుతున్న అంతరాత్మ " ఇంతకాలం ఎలా గడిచింది! రెండు రోజులకే గిల,గిలా తన్నుకుంటున్నావు" అని అడిగింది.

అవును ఎలా గడిచింది! నన్ను నేనే ప్రశ్నించుకున్నాను.

ప్రేమకి ఉన్న మహత్తు అదే! ఒక్కసారి గుండె తలుపు తెరిస్తే అనుమతి లేకుండానే ప్రవేశించి తిష్టవేస్తుంది. గడిచిన జీవితం అంతా మిధ్య అని, వర్తమానమే వాస్తవం అని నమ్మమంటుంది.

ప్రేమా! నేనామెని ప్రేమిస్తున్నానా! How dare you? అజయ్ నిప్పులు కురిపిస్తూ చూస్తున్నాడు.

లేదు, లేదు.. ఆరాధిస్తున్నాను. నిజం నేను ఆమెని ఆరాధిస్తున్నాను. ఒక దేవతలా పూజిస్తున్నాను. నేను ద్రోహిని కాదు.. గట్టిగా కళ్ళుమూసుకున్నాను . "నీకు ప్రేమ ఏంటిరా పిచ్చి వెధవా! నీ నుదుట ప్రేమ అనే రెండక్షరాలు రాయలేదు బ్రహ్మ. ఇంకెప్పుడూ ప్రేమ గురించి మాట్లాడకు...ఆలోచించకు" వెన్ను మీద చరిచి మందలించింది అంతరాత్మ.

అవును. నిజమే! నాకు ప్రేమేంటి? అడ్రస్ లేని వెధవని.. నాకు ప్రేమేంటి? లేదు.. ప్రేమించను కావాలంటే ప్రమాణం చేస్తాను. ప్రమాణాలతో మనసుని నియంత్రించగలవా! పిచ్చివాడా! మళ్ళీ నవ్వింది అంతరాత్మ.

అలజడి.. అలజడి.. మనసంతా అలజడి. బలవంతంగా కళ్ళు మూసుకుని, నిద్ర పోడానికి ప్రయత్నించాను.

బస్సు దిగి ఇల్లు చేరేసరికి గుణశేఖర్, సూర్య పూల దండలతో స్వాగతం చెప్పారు..

" అయాం ప్రౌడ్ ఆఫ్ యు తేజా!" అన్నాడు సూర్య నన్ను ఆలింగనం చేసుకుని.

గుణశేఖర్ కూడా రెండు చేతులతో దగ్గరగా తీసుకుని "నువ్వు నా స్నేహితుడు అవడం నా అదృష్టం తేజా!" అన్నాడు.

వాళ్ళ నిష్కల్మషమైన, స్వచ్ఛమైన స్నేహ మాధుర్యం నన్ను వివశుడిని చేసింది. కొంచెం, కొంచెం మనసు చల్లబడుతోంటే, రొటీన్ లో పడిపోయాను కానీ, ప్రియాంక ఆలోచనలు మాత్రం నన్ను వదలడం లేదు. తిరిగి బెంగుళూరు వెళ్ళే అవకాశాల కోసం అన్వేషించ సాగాను.

(కొనసాగింపు వచ్చే నెలలో)

COMMENTS